

THE RELATIONSHIP OF THE UNITED ARAB EMIRATES TO THE RELIGIOUS PROBLEMS IN YEMEN AND ITS PARTICIPATION IN ITS SOLUTION

Bekhzod Ikrambekovich Saipov

Researcher

Tashkent State Oriental University

Tashkent, Uzbekistan

E-mail: behzod.soipov@mail.ru

ABOUT ARTICLE

Key words: United Arab Emirates, Yemen, religious issues, Middle East, Houthi movement.

Received: 21.04.24

Accepted: 23.04.24

Published: 25.04.24

Abstract: This article examines the relationship of the United Arab Emirates with religious issues in the Middle East, particularly in Yemen, and its active engagement in seeking solutions. The relevance and importance of this article is shown by the fact that in recent years, especially in recent months, the Houthi movement has become a frequently mentioned topic in the world media. This scientific article provides information about the Houthi movement in Yemen and Gulf Arab states, especially the UAE's fight against the Houthi movement.

BIRLASHGAN ARAB AMIRLIKLARINING YAMANDAGI DINIY MUAMMOLARGA MUNOSABATLARI VA UNI HAL ETISHDAGI ISHTIROKI

Behzod Ikrambekovich Soipov

Tadqiqotch

Toshkent davlat sharqshunoslik universiteti

Toshkent, O'zbekiston

E-mail: behzod.soipov@mail.ru

MAQOLA HAQIDA

Kalit so'zlar: Birlashgan Arab Amirliklari, Yaman, diniy muammolar, Yaqin Sharq, husiylar harakati.

Annotatsiya: Ushbu maqola Birlashgan Arab Amirliklarining Yaqin Sharqdagi, xususan, Yamandagi diniy muammolarga munosabatlari va uning yechimlarni izlashda faol ishtirokini ko'rib chiqadi. Oxirgi yillarda ayniqsa, so'ngi oylarda husiylar harakati dunyo mediasida tez-tez nomi takrorlanadigan mavzuga aylanayotganligi ushbu maqolaning dolzarbligi va ahamiyatini ko'rsatadi. Ushbu ilmiy maqola Yamandagi husiylar harakati va Ko'rfaz arab

davlatlarining, xususan BAAning husiylar harakati bilan kurashi haqida ma'lumot beradi.

ОТНОШЕНИЕ ОБЪЕДИНЕННЫХ АРАБСКИХ ЭМИРАТОВ К РЕЛИГИОЗНЫМ ПРОБЛЕМАМ В ЙЕМЕНЕ И ИХ УЧАСТИЕ В ИХ РЕШЕНИИ

Бехзод Икрамбекович Саипов.

Исследователь

Ташкентский государственный университет востоковедения

Ташкент, Узбекистан

E-mail: behzod.soipov@mail.ru

О СТАТЬЕ

Ключевые слова: Объединенные Арабские Эмираты, Йемен, религиозные проблемы, Ближний Восток, движение хуситов.

Аннотация: В данной статье рассматривается отношение Объединенных Арабских Эмиратов к религиозным проблемам на Ближнем Востоке, особенно в Йемене, и их активное участие в поиске решений. Актуальность и важность данной статьи показывает тот факт, что в последние годы, особенно в последние месяцы, движение Хуситов стало часто упоминаемой темой в мировых СМИ. В этой научной статье представлена информация о движении хуситов в Йемене и борьбе Арабские государства Персидского залива, особенно ОАЭ с движением хуситов.

KIRISH

Yaqin Sharq mintaqasi ko'plab mojarolari va ziddiyatlari bilan tanilgan mintaqaga ekanligi ma'lum. Shunday ziddiyatli muammolardan biri Yamandagi diniy-konfessional mojarodir. Oxirgi yillarda ayniqsa, so'ngi oylarda husiylar harakati dunyo mediyasida tez-tez nomi takrorlanadigan mavzuga aylanayotganligi ushbu maqolaning dolzarbligi va ahamiyatini ko'rsatadi. Husiylar harakati bir necha o'n yillar avval Yamanning uzoq shimolidagi mahalliyashtirilgan mavqedan bugungi kunga kelib Yaman aholisining uchdan ikki qismi istiqomat qiluvchi mamlakat hududining uchdan bir qismini to'liq nazorat qilish darajasiga ko'tarildi. Eronning cheklangan ko'magi bilan husiylar AQSh, Buyuk Britaniya va Yevropa Ittifoqiga a'zo davlatlar tomonidan qo'llab-quvvatlangan Saudiya Arabistoni boshchiligidagi o'nta davlatdan iborat dunyodagi eng murakkab va qimmat harbiy texnologiyalar bilan qurollangan koalitsiyaga qarshi kurashmoqda va bu bilan dunyo jamoatchiligini diqqatini tortmoqda. Ushbu maqolada Yamandagi husiylar harakatini paydo bo'lishi, maqsadlari va ta'sir kuchi tahlil qilgan va husiylar harakatiga qarshi kurash olib borgan Ko'rfaz arab davlatlari xususan BAAning undagi ishtiroki ochib berilgan.

ASOSIY QISM

Ushbu ilmiy maqolani yozish davomida bir qancha kitoblardan, ilmiy maqolalardan ma'lumotlar yig'ilgan holda, qiyosiy, tarixiy va tizimli tahlil tadqiqot usullaridan foydalanildi.

Husiyalar harakati 1990-yillarda Yamanda paydo bo'lgan shia islomiy-siyosiy va harbiy tashkilotdir. U asosan zaydiy shialardan bo'lib, ularning yetakchiligi asosan hutiy qabilasidan iborat.[1] Zaydiy diniy yetakchisi Husayn al-Husiy boshchiligida husiylar Yaman prezidenti Ali Abdulloh Solihga muxolifat harakati sifatida paydo bo'ldi, ular korrupsiyada va Saudiya Arabistoni, AQSh tomonidan qo'llab-quvvatlanganlikda ayblanishgan. 2003-yilda Livandagi shia siyosiy va harbiy tashkiloti Hizbulloh ta'siri ostida husiylar AQSh, Isroil va yahudiylarga qarshi o'zlarining rasmiy shiorini qabul qildilar.[2] Al-Husiy Solihning hibsga olinishi haqidagi buyrug'iga qarshilik ko'rsatdi va keyin 2004-yilda Sadada Yaman harbiylari tomonidan o'ldirildi, bu esa husiy isyonini vujudga kelishiga sabab bo'ldi.[3] O'shandan beri harakatga asosan uning ukasi Abdul-Malik al-Hutiy boshchilik qilib keladi. Tashkilot 2011-yilgi Yaman inqilobida ko'cha namoyishlarida qatnashish va Yamanning boshqa muxolif guruhlar bilan muvofiqlashtirish orqali ishtirok etgan. Ular Yamanning Milliy muloqot konferensiyasiga qo'shilishdi, ammo keyinroq 2011-yilgi yarashuv bitimini rad etishdi.[4] 2014-yil oxirida husiylar Solih bilan munosabatlarini tikladilar va uning yordami bilan poytaxtni nazorat ostiga oldilar. Hukumatni egallash xalqaro tan olingan hukumatni tiklash uchun Saudiya Arabistoni boshchiligidagi harbiy aralashuvga turtki bo'ldi, bu Saudiya Arabistoni va uning ittifoqchisi Birlashgan Arab Amirliklariga qarshi raketa va dron hujumlarini o'z ichiga olgan fuqarolar urushiga olib keldi.[5] 2023-yilgi Isroil-Hamas urushi boshlanganidan so'ng, husiylar Isroilga raketa o'q uzishni va Qizil dengizdagi Yaman qirg'oqlari yaqinida kemalarga hujum qilishni boshladilar, ularning ta'kidlashicha, bu falastinliklar bilan birdamlikda va G'azo sektoriga insonparvarlik yordamining kirib kelishini osonlashtirishni maqsad qilgan.[6] Bu boshqa tomondan musulmon dunyosida xusiylarga obro' va e'tibor yaratishning "mexanizmi" bo'lib xizmat qildi.

Husiylar harakati Yamandagi izdoshlarini o'zlarini iqtisodiy rivojlanish va Zaydiy shialarning siyosiy mensimasligiga (muhim deb bilmasliklariga) barham berish uchun kurashayotgandek ko'rsatish, shuningdek, o'z ommaviy axborot vositalarida mintaqaviy siyosiy-diniy masalalarni targ'ib qilish orqali jalb qilmoqda.[7] Husiylar Yaman sunniylari bilan murakkab munosabatlarga ega; ushbu harakat sunniylarni kamsitgan, lekin ular bilan ittifoq tuzgan va ularni yollagan.[8] Husiylar butun Yamanni boshqarishni va AQSh, Isroil va Saudiya Arabistoniga qarshi tashqi harakatlarni qo'llab-quvvatlashni maqsad qilgan. Husiylarning mafkuraviy kelib chiqishi tufayli Yamandagi mojaro Eron-Saudiya Arabistoni proksi urushining jabhasi sifatida ko'riladi.

Umuman olganda, husiylarning siyosiy mafkurasi asta-sekin "Husayn davridagi og'ir diniy safarbarlik va faollikdan, uning hozirgi rahbari Abdulmalik davridagi yanada qat'iy va radikal ritorikasiga" o'tdi. Husiylar asosan Zaydilar shimoliy qabilalaridan kuchli qo'llab-quvvatlangan holda, Husiylar harakati ko'pincha respublikachilikka qarshi bo'lgan qabilaviy yoki monarxistik fraksiya sifatida namoyon bo'lgan.[9] Qanday bo'lmasin, ular o'zlarining an'anaviy asoslaridan tashqarida

ko'plab odamlarni o'z maqsadlariga to'plashga muvaffaq bo'lishdi va asosiy millatchi kuchga aylanishdi.

Husiylarning xalqaro ittifoqchilari juda kam. Ular odatda dushmanlari, birinchi navbatda Saudiya Arabistoni, AQSh va Isroil tomonidan nazorat qilinadigan xalqaro diplomatiya mexanizmlari va organlariga, xalqaro hamjamiyatga ishonmaydilar.

Husiylarning asosiy munosabatlari mojaro davomida kengaygan va chuqurlashgan Eron bilan munosabatlaridir.[10] Husiylar Eronning mintaqadagi eng hurmatga sazovor bo'lgan ittifoqchisi bo'lib, Tehronga o'zining asosiy mintaqaviy raqibi Ar-Riyod uchun juda kam xarajat evaziga jiddiy muammolarni keltirib chiqarish imkonini beradi. Eron va Husiy munosabatlari mafkuraviy e'tiqoddan ko'ra umumiy manfaatlar va maqsadlarga asoslangan. Eronning Yamandagi asosiy maqsadi mintaqaviy bo'lgani kabi bir xil – Saudiya Arabistoni va AQShga siyosiy, iqtisodiy va harbiy jihatdan qarshi turish va zaiflashtirish. Dastlab Eronning Yamandagi ishtirokining asosiy omillaridan biri Saudiya Arabistoni e'tibori va resurslarini Suriya mojarosidan chalg'itish edi. Eron uchun Asad oilasi bilan uzoq yillik ittifoqni saqlab qolish Yamanda mustahkam o'rin olishdan ko'ra strategik jihatdan muhimroq edi. O'shandan beri Eronning Yamanga sarmoyasi o'sdi.

2015-yilning mart oyida Saudiya Arabistoni Yamanda harbiy amaliyotlar boshlanganini e'lon qilganida, Saudiyaning o'sha paytdagi AQShdagi elchisi Odil al-Jubayr qirollik Yamanda yolg'iz o'zi bormayotganini ochiq aytdi. "Bizda 10 dan ortiq davlatdan iborat koalitsiya mavjud, ular ushbu operatsiyalarda ishtirok etadilar", deb ta'kidlagan.[11]

Biroq, koalitsiyaning ko'p qismi faqat ramziy ma'noda yordamini taklif qilgan bo'lsada, Birlashgan Arab Amirliklari Saudiya Arabistoni urushida to'liq sherik bo'lganligi tezda ma'lum bo'ldi. Ammo Saudiya Arabistoni va BAA Yamanda juda boshqacha maqsadlarga ega. Saudiya Arabistoni yagona, umumiy maqsadga ega: Husiylarni Sanodan siqib chiqarmoq, prezident Abdu Rabbu Mansur Hodini hokimiyatga qaytarish va janubiy chegarasida Eron bilan mustahkam aloqaga ega Hizbullohga o'xshash guruh paydo bo'lishining oldini olish.[12]

Boshqa tomondan, BAA Yamanda uchta aniq maqsadni qo'ygan, ularning har biri o'zining kengroq mintaqaviy strategiyasini ta'minlaydi.[13] Birinchidan, u yaxshi ittifoqchi va sherik bo'lishni xohlaydi. Bu hutiylarga qarshi kurashda harbiy yordam so'ragan Saudiya Arabistoni bilan bog'liq. Ammo BAA ham Amerika Qo'shma Shtatlariga – Amirlik tashqi siyosatining boshqa muhim davlatiga – Yamanda Al-Qoida va Iroq va Shom "Islomiy davlat"ga qarshi kurashda yordam berdi. Ikkinchidan, BAA butun Yaqin Sharqda Musulmon Birodarlarini zaiflashtirmoqchi bo'ldi, bu Yamanda Isloh partiyasini anglatardi. Uchinchidan, o'zini tijorat va logistika markazi sifatida ko'rsatish strategiyasining bir qismi sifatida BAA butun mintaqadagi strategik qirg'oq va yuk tashish yo'laklariga ustuvor ahamiyat berdi. Yaman, tabiiyki Arabiston yarim orolining burchagida va Qizil

dengizning asosiy yuk tashish yo'llari bo'ylab joylashgan. 2015-yildan beri Yamandagi amirliklarning harakatlarini ushbu uchta strategik maqsad yo'nalishi orqali tushunish mumkin.

Saudiya Arabistoni 2015-yil mart oyida Yamanga aralashuvi boshlanganini e'lon qilganidan ko'p o'tmay, BAA Adanga bir qator qo'shin kiritdi va iyul oyida mahalliy ittifoqchilar bilan birga husiylarni janubiy port shahridan siqib chiqardi.[14] Ammo husiylarni Sanodan chiqarish uchun qarshi hujum tez orada maqsadiga yuzlab millar qolganda tugaydi.

2016-yilning aprelida, Quvaytdagi tinchlik muzokaralari arafasida Hodiy Xolid Baxani vitse-prezidentlik lavozimidan chetlatgan edi.[15] Hodiyning harakati, ehtimol, o'zini-o'zi saqlab qolish uchun qilingan harakat bo'lsa kerak, chunki sobiq "muvaqqat" prezident uni tinchlik bitimi doirasida lavozimidan chetlatilishi mumkinligidan xavotirda edi. Bu taxmin qilingan kelajakning oldini olish uchun Hodiy o'zining yangi vitse-prezidenti sifatida G'arbda ko'pchilik jangchilar bilan aloqasi tufayli tashvishlanayotgan Ali Muhsin al-Ahmarni tayinladi. Hodiy aslida Qo'shma Shtatlar va Birlashgan Millatlar Tashkiloti Ali Muhsin bilan qolib ketishdan ko'ra, uni lavozimida qoldirishni afzal ko'radi, deb o'ylagan edi.

Ammo Hodiyning o'zini himoya qilish urinishi Bahaga yaqin bo'lgan, Islah va Musulmon Birodarlar bilan aloqalari tufayli Ali Muhsinga ishonmagan BAA ni begonalashtirdi. Islahning yuksalishini bartaraf etish uchun BAA Yaman qo'mondonligi va nazoratidan tashqarida faoliyat yuritadigan Xavfsizlik kamari kuchlari va Hadrami elita kuchlari kabi mahalliy proksi militsiyalarni shakllantirish va moliyalashni boshladi. Qo'llab-quvvatlash va zaxira brigadalari, Shabvoniya elita kuchlari (Shabwani Elite Forces) va gigant brigadalarini o'z ichiga olgan ushbu bo'linmalarning aksariyati Yaman qirg'oqlari bo'ylab joylashgan edi.[16]

Bu BAA ga bir vaqtning o'zida ikkita maqsadini ilgari surish imkonini berdi. Birinchidan, u BAA ga mahalliy qurolli guruhlar ustidan nazoratni berdi, u ulardan Islahga qarshi turish va izolyatsiya qilish uchun foydalanishi mumkin. Ikkinchidan, ushbu guruhlarining aksariyatini Yaman qirg'oqlari bo'ylab joylashtirish orqali, ular BAA bazalari va Afrikadagi portlari bilan mos keladi, bu BAA ga Qizil dengizdagi yuk tashish yo'llarini va o'zining mintaqaviy strategiyasini himoya qilishga imkon berdi.

2017-yilda BAA bo'linish tarafdori Janubiy o'tish kengashini tuzgan ishdan bo'shatilgan bir guruh Hodiy amaldorlarini qo'llab-quvvatlagan.[17] Birlashgan Arab Amirliklarining ilgari mavjud bo'lgan proksi harbiy kuchlarining ba'zilar, xususan, Xavfsizlik kamari kuchlari va qo'llab-quvvatlash va zaxira brigadalari Janubiy O'tish Kengashining doimiy armiyasi sifatida harakat qilgan va ba'zida Hodiy tarafdorlari bilan to'qnash kelgan. Ammo Janubiy o'tish kengashi muammo Hodiyning o'zida emas, balki uning Islahga moyil hukumatida ekanligini aniq ko'rsatib berdi. Jumladan, Hodiyning prezident devonining direktori Abdulla al-Alimiy prezidentga hujjatlar aylanishini nazorat qilgan va u Islahga tegishli shaxslardan biri bo'lgan.

2019-yilga kelib, BAAning Yamanda yirik chekinishiga majbur qilish uchun uchta narsa birlashdi.[18] Birinchidan, Yamandagi janglarda quruqlikdagi qo'shinlari nisbatan kam bo'lgan Saudiya Arabistonidan farqli o'laroq, BAA nomutanosib ravishda ko'p qurbonlarga duchor bo'lgan va ularni oqlash tobora qiyinlashib borardi. Ikkinchidan, Saudiya Arabistoni urushning G'arbdagi yirik xarajatlarini o'z zimmasiga olgan bo'lsada, BAA o'zining mamlakatdagi mavjudligini oqlashda qiynalayotgan edi, ayniqsa qiynoqlar, qotilliklar va zo'rlik bilan g'oyib bo'lishlar haqidagi takroriy da'volar fonida. Nihoyat, va ehtimol eng muhimi, uch yillik mahalliy proksi kuchlarni o'qitishdan so'ng, BAA o'z qo'shinlari bilan hali ham mamlakatda sezilarli darajada ta'sir ko'rsatishi mumkin.

2021-yil oxiri va 2022-yil boshida husiy kuchlari Shabva shimolidagi uchta hokimlik hamda janubiy Maribning katta qismlarini nazorat ostiga olishga muvaffaq bo'ldi.[19] BAA uchun husiylarning Shabvaga bostirib kirishlari "qizil chiziq"ni kesib o'tdi. Marib asosan Shimoliy Yamanning bir qismi bo'lib, uning neft va gaz konlari husiylarning mustaqil davlatga intilishlari uchun "kalit" hisoblanadi. Biroq, husiylar neft va gaz konlariga ega Shabvani egallab olishsa, janubni ikkiga bo'lib, poytaxt Adanni Hadramotdagi neft va gaz konlaridan ajratib qo'yishadi va Janubiy o'tish kengashi nazorati ostidagi mustaqil janubiy davlatning har qanday umidlarini yo'q qilishi mumkin.

Bunga yo'l qo'ymaslik uchun BAA Gigant brigadalari bo'linmalarini Qizil dengiz sohilidagi bazalaridan Shabvaga ko'chirdi va u yerda husiylarni tezda ustunlikdan chiqarib, Maribga siqib chiqardi. Husiylar BAAGA to'g'ridan-to'g'ri hujum qilib, guruhning urushni kengaytirish qobiliyatini zo'rlik bilan namoyish qilishdi.

BAA Saudiya Arabistoni bilan munosabatlarini boshqarish usuli sifatida hech bo'lmaganda qisman Yamandagi urushga kirdi. O'z qo'shinlari bilan Al-Qoidaga qarshi kurashda Qo'shma Shtatlarga ham yordam bergan. Mahalliy proksi kuchlarning yaratilishi BAAGA bir vaqtning o'zida "Musulmon birodarlar"ning Yamandagi bo'linmasini zaiflashtirishga, shuningdek, qirg'oq chizig'ini nazorat qilish orqali asosiy yuk tashish yo'llarini himoya qilishga imkon berdi. Ammo urushning davomiyligi va u bilan bog'liq xarajatlar – ham obro'si, ham qurbonlar nuqtai nazaridan – BAA Yamandagi o'z pozitsiyasini qayta tiklashga olib kelgan bo'lsada, uni mamlakatdan butunlay chiqib ketishga majburlamadi.

Saudiya Arabistonidan farqli o'laroq, BAA shimolda husiylar tomonidan nazorat qilinadigan hukumat bilan yashashi mumkin. U bilan yashay olmaydigan narsa Husiylar butun mamlakatni nazorat qilishdir. BAA uchun Janubiy o'tish kengashi orqali Yaman janubidagi ta'sir mintaqaviy strategiyasining asosiy qismi bo'lib qolmoqda.

XULOSA

Birlashgan Arab Amirliklari Yaqin Sharqdagi geosiyosiy mavqeyini mustahkamlashda, mintaqadagi ijtimoiy-siyosiy jarayonlarda va mojarolarda ishtirok etib o'z qarashlari va

yondashuvlarini ilgari surish va manfaatlarini himoya qilib kelmoqda. BAA tashqi siyosatida Yaqin Sharqdagi xususan, Yamandagi mojarolar jiddiy ahamiyatga ega hisoblanib, mintaqaning boshqa mojarolari kabi ushbu muammoga ham befarq qaray olmaydi. BAA o'zining moliyaviy va siyosiy ta'siridan foydalanib, mintaqadagi mahalliy va tashqi kuchlar bilan murosa, muloqot va konfrantatsiyaga kirishga tayyor. Shuni ham aytish lozimki, BAA mintaqada mojarolardan ko'ra ko'proq tinchlik tarafdori va tinchlikdan ko'proq foyda ko'radigan mamlakatdir. Shu bois, BAA Yamandagi mojarolarda, mintaqadagi Saudiya Arabiston va Eron raqobatida, diniy-konfessional mojarolarni oldini olishda balansni ta'minlovchi, kelishtiruvchi va yarashtiruvchi vositachilik rollarini ta'minlaydi.

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR RO'YXATI

1. Hoffman, Valerie J. (2019). "Making the New Middle East: Politics, Culture, and Human Rights." Syracuse University Press, p:59.
2. Abdullelah Taqi. (2015). "Houthi propaganda: following in Hizballah's footsteps." TheNewArab <https://www.newarab.com/opinion/houthi-propaganda-following-hizballahs-footsteps>
3. Thalia Rahme. (2015). "Debunking Media Myths About the Houthis in War-Torn Yemen." GlobalVoices <https://globalvoices.org/2015/04/01/debunking-media-myths-about-the-houthis-in-war-torn-yemen/>
4. DURAC, V. (2011). "The Joint Meeting Parties and the Politics of Opposition in Yemen." British Journal of Middle Eastern Studies, Vol.38, No.3, pp:343–365.
5. Islam Hassan. (2015). "GCC's 2014 Crisis: Causes, Issues and Solutions." Gulf Cooperation Council's Challenges and Prospects, pp:78-86.
6. Christian Edwards. (2024). "Who are the Houthis and why are they attacking ships in the Red Sea?" CNN <https://www.cnn.com/2023/12/19/middleeast/red-sea-crisis-explainer-houthi-yemen-israel-intl/index.html>
7. Thomas Juneau. (2016). "Iran's policy towards the Houthis in Yemen: a limited return on a modest investment". International Affairs, Vol.92, No.3, pp:647–663.
8. Ahmed Nagi. (2019). "Yemen's Houthis Used Multiple Identities to Advance." Carnegie Middle East Centre <https://carnegie-mec.org/2019/03/19/yemen-s-houthis-used-multiple-identities-to-advance-pub-78623>
9. Asher Orkaby. (2015). "Houthi Who? A History of Unlikely Alliances in an Uncertain Yemen." ForeignAffairs <https://www.foreignaffairs.com/articles/middle-east/2015-03-25/houthi-who>
10. Kali Robinson. (2024). "Iran's Support of the Houthis: What to Know?" Council on Foreign Relations <https://www.cfr.org/in-brief/irans-support-houthis-what-know>

11. Statement by Saudi Ambassador Al-Jubeir on Military Operations in Yemen | The Embassy of The Kingdom of Saudi Arabia <https://www.saudiembassy.net/press-release/statement-saudi-ambassador-al-jubeir-military-operations-yemen>
12. Neil Partrick. (2016). "What Does Saudi Arabia Want in Yemen?" Carnegie Endowment for International Peace <https://carnegieendowment.org/sada/64525>
13. Dogan-Akkas, B. (2021). "The UAE's foreign policymaking in Yemen: from bandwagoning to buck-passing." Third World Quarterly, Vol.42, No.4, pp:717–735.
14. May Darwich. (2018). "The Saudi Intervention in Yemen." The Gulf on the verge global challenges and regional dynamics, Vol.20, No.2, pp:125-142.
15. Katherine Zimmerman. (2016). "Yemen Situation Report." CriticalThreats <https://www.criticalthreats.org/briefs/yemen-situation-report/2016-yemen-crisis-situation-report-april-19>
16. State of the War – The Yemen Review, January-February 2022 – Sana'a Center For Strategic Studies <https://sanaacenter.org/the-yemen-review/jan-feb-2022/17005>
17. Peter Salisbury. (2021). "Yemen's Southern Transitional Council: A Delicate Balancing Act." CrisisGroup <https://www.crisisgroup.org/middle-east-north-africa/gulf-and-arabian-peninsula/yemen/yemens-southern-transitional-council-delicate-balancing-act>
18. Aziz El Yaakoubi. (2019). "UAE troop drawdown in Yemen was agreed with Saudi Arabia: official." Reuters <https://www.reuters.com/article/idUSKCN1U31XS/>
19. "3 Middle East and North Africa: Yemen." (2022). Armed Conflict Survey, Vol.8, No.1, pp:164–174.